

- ▶ درس نامه کامل
- ▶ پرسش های چهارگزینه ای (تألیفی و کنکور و مسابقات)
- ▶ پاسخ نامه تشریحی با نکته های کلیدی
- ▶ برای داوطلبان رشته های برتر دانشگاه های مشهور

خدیجه علیپور

الله
الله
الله

به نام خداوند جان و خرد

کریم برتر اندیشه برگذرده

دانشآموزان گرامی

ورود شما را به دوره دوم متوسطه تبریک می‌گوییم. این دوره، شما را برای زندگی و کار در جامعه و تحصیل در دوره‌های بالاتر آماده می‌کند. اگر بگوییم آینده شغلی شما بستگی به موفقیت تحصیلی شما در این دوره سه ساله دارد، اغراق نکرده‌ایم. شما برای موفقیت در این دوره باید تلاش کنید و از مشاوران و معلمان و کتاب‌های مناسب برخوردار شوید.

ما در انتشارات مبتکران، بسیار خرسنده‌یم که کتاب‌های عربی را در اختیار شما قرار می‌دهیم. این کتاب، برای دانش‌آموزانی به رشتۀ تحریر در آمده است که مایلند در بهترین رشتۀ‌های دانشگاهی تحصیل کنند.

مؤلف محترم کتاب عربی پس از ارائه درسنامه جامع، بانک سؤال کاملی را در اختیار شما قرار می‌دهد که شامل پرسش‌های چهارگزینه‌ای کنکور و پرسش‌های تألیفی است. این پرسش‌ها براساس فصل‌ها و بخش‌های کتاب درسی طبقه‌بندی شده‌اند.

مطالعه پاسخ‌نامه تشریحی همراه با نکته‌های کلیدی و آموزنده، موفقیت شما را تسهیل خواهد کرد. در پایان، وظیفه خود می‌دانیم از مؤلف محترم این کتاب، سرکار خانم خدیجه علیپور و دبیر محترم مجموعه جناب مهندس هادی عزیززاده تشکر کنیم.

همچنین از خانم‌ها سپیده خداوردی (حروفچین و صفحه‌آرا) و بهاره خدامی (گرافیست و طراح جلد) ممنونیم و برای همه این عزیزان آرزوی موفقیت می‌کنیم.

انتشارات مبتکران

٧	الدَّرْسُ الْأُولُ مَوَاعِظُ قِيمَةٍ
٣٩	الدَّرْسُ الثَّانِي صِنَاعَةُ التَّلْمِيعِ فِي الْأَدَبِ الْفَارِسِيِّ
٦٧	الدَّرْسُ الثَّالِثُ عَجَابُ الْمُخْلُوقَاتِ
٩٩	الدَّرْسُ الرَّابِعُ تَأْيِيرُ الْلُّغَةِ الْفَارِسِيَّةِ عَلَى الْلُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ
١٣١	الدَّرْسُ الْخَامِسُ الصَّدْقُ
١٥٩	الدَّرْسُ السِّادِسُ اِرْحَمُوا ثَلَاثَةً
١٨٥	الدَّرْسُ السِّتَّابُ لَا تَقْنَطُوا
٢١٨	سُؤَالَاتٌ كِنْكُورٌ ٩٨
٢٢٢	پاسخ سُؤَالَاتٌ كِنْكُورٌ ٩٨
٢٢٥	سُؤَالَاتٌ كِنْكُورٌ ٩٩
٢٢٧	پاسخ سُؤَالَاتٌ كِنْكُورٌ ٩٩

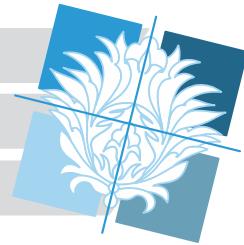
الدّرْسُ الْأَوَّلُ

ترجمه درس اول

مواطئ قيمه

پندهای بالارزش

۱. يُحِبُّ الْأَبَاءُ وَالْأَمَهَاتُ رُؤْيَاةً أَوْ لَادِهِمْ فِي أَحْسَنِ حَالٍ،

پدران و مادران دیدن فرزندان خود در نیکوترين وضعیت را دوست می دارند،

۲. وَلِذِكْرِ يُرْشِدُوهُمْ دَائِمًا إِلَى الصَّفَاتِ الطَّيِّبَةِ وَالْأَعْمَالِ الصَّالِحةِ،

و به همین خاطر آنها را همیشه به ویژگی های خوب و کارهای شایسته راهنمایی می کنند،

۳. كَالْأَخْلَاقِ الْحَسَنَةِ، وَ تَعْلُمِ الْعُلُومِ وَ الْمَهَارَاتِ وَ الْفُنُونِ النَّافِعَةِ،

همچون اخلاق نیکو و آموختن علوم و مهارتها و هنرهای سودمند،

۴. وَالإِبْتِاعَدِ عَنِ الْأَرَادِلِ، وَ التَّقْرُبِ إِلَى الْأَفَاضِلِ، وَ الْإِهْتِمَامِ بِالرِّياضَةِ، وَ مُطَالَعَةِ الْكُتُبِ،

و دوری از پستی ها و نزدیکی به شایستگان و توجه به ورزش و مطالعه کتاب ها،

۵. وَاحْتِرَامِ الْقَانُونِ، وَالْإِقْتِصَادِ فِي اسْتِهْلاِكِ الْمَاءِ وَ الْكَهْرَبَاءِ،

و احترام گذاشتن به قانون و صرفه جویی در مصرف آب و برق،

۶. وَ حُسْنِ التَّغْذِيَةِ، وَغَيْرِ ذَلِكَ مِنَ الصَّفَاتِ وَالْأَعْمَالِ... .

و تغذیه خوب و دیگر صفات و کارها ... .

۷. وَ فِي الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ نَرَى «لُقْمانَ الْحَكِيمَ» يُقَدِّمُ لِابْنِهِ مَوَاعِظَ قَيْمَةً،

و در قرآن کریم «لقمان حکیم» را می بینیم که به پسرش پندهای ارزشمندی را تقدیم می کند،

۸. وَهَذَا نَمَوذَجٌ تَرَوَى لِيَهْتَدِيَ بِهِ كُلُّ الشَّبَابِ.

و این یک نمونه تربیتی است که به وسیله آن همه جوانان هدایت شوند.

۹. فَقَدْ جَاءَ فِي الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ: «يَا بُنَيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ

پس در قرآن کریم آمده است: «ای پسرکم نماز را به پا دار و به نیکی دستور بده و از زشتی بازدار.

۱۰. وَاصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَرَمِ الْأَمْوَارِ

و بر آن چه به تو رسیده است صیر کن زیرا آن از کارهای مهم است

۱۱. وَ لَا تُصَرِّعْ خَدَكَ لِلنَّاسِ وَ لَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ

و با تکبر رویت را از مردم برنگردان و در زمین شادمانه و با ناز و خودپسندی راه نزو زیرا خدا هر خودپسند فخر فروشی را دوست ندارد

بِكَرَن

بِكَرَن

۱۲. وَ اقْصِدْ فِي مَشِيكَ وَ اغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ﴿١٧﴾ لُقْمانَ: ۱۷ – ۱۹

و در راه رفتن خود میانه روی کن و صدایت را پایین بیاور زیرا زشت‌ترین صداها بی‌گمان صدای خران است.»

۱۳. إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ مَنْ يُحَافِظُ عَلَى الصَّلَاةِ فِي وَقْتِهَا،

قطعًا خداوند کسی را که بر نماز در وقت خود، محافظت می‌کند، دوست می‌دارد،

۱۴. فَقَدْ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ «إِنَّ عَمُودَ الدِّينِ الصَّلَاةُ»

پس پیامبر (ص) فرموده‌اند: «همانا ستون دین نماز است.»

۱۵. وَ عَلَيْنَا أَنْ نَكُونَ مُشْتَاقِينَ إِلَى الْأَعْمَالِ الصَّالِحةِ، وَ نَاهِينَ عَنِ الْمُنْكَرِ،

و ما باید به کارهای شایسته مشتاق باشیم و بازدارنده از زشتی باشیم،

۱۶. وَ صَابِرِينَ عَلَى الْمَشَاكِلِ وَ الشَّدَائِدِ؛ فَإِنَّ ذَلِكَ مِنَ الْأُمُورِ الْمُهِمَّةِ.

و بر مشکلات و سختی‌ها صبور باشیم؛ پس آن از کارهای مهم است.

۱۷. وَ عَلَيْنَا أَنْ تَتَواضعَ أَمَامَ أَسَاتِذَتِنَا وَ أَصْدِقَائِنَا وَ زُمَلَائِنَا وَ جِيرَانِنَا وَ أَقْرَبَائِنَا وَ كُلُّ مَنْ حَوْلَنَا؛

و ما باید در برایر اساتیدمان و دوستانمان و همکلاسی‌هایمان و همسایگان خود و نزدیکانمان و هر کسی که اطراف ما است،

فروتنی کنیم؛

۱۸. فَقَدْ قَالَ الْإِمَامُ الْكاظِمُ ﷺ «الْحِكْمَةُ تَعْمُرُ فِي قَلْبِ الْمُتَوَاضِعِ، وَ لَا تَعْمُرُ فِي قَلْبِ الْمُتَكَبِّرِ الْجَبَارِ.»

پس امام کاظم (ع) فرموده‌اند: «حکمت در قلب شخص فروتن عمر می‌کند و در قلب شخص مغورو و ستمکار زورمند عمر نمی‌کند.»

۱۹. إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُعْجَبٍ بِنَفْسِهِ.

همانا خداوند هر خودپسندی را دوست ندارد.

۲۰. إِذْنُ عَلَيْنَا أَنْ لَا تَكَبَّرَ عَلَى الْآخَرِينَ؛ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُتَكَبِّرِينَ،

بنایراین ما نباید بر دیگران کبر بورزیم پس خداوند مغوروان را دوست ندارد،

۲۱. وَ عَلَيْنَا أَنْ لَا نَرْفَعَ أَصواتَنَا فَوْقَ صَوْتِ الْمُخَاطِبِ؛

و ما نباید صدای‌ایمان را بالای صدای مخاطب، بالا بیریم؛

۲۲. فَقَدْ شَبَّهَ اللَّهُ كَلَامَ مَنْ يَرْفَعُ صَوْتَهُ دُونَ دَلِيلٍ مَنْطِقِيٍّ بِصَوْتِ الْحِمَارِ.

پس خداوند سخن کسی را که صدایش را بدون دلیل منطقی بالا می‌برد به صدای الاغ تشییه کرده است.

قواعد درس اول

اسم التفضيل و اسم المكان

بستان

ریاضی
زبان
معنی

اسم تفضيل: اسمی است که برای بيان برتری کسی یا چیزی و یا «کمتر» و یا «زيادتر» بودن صفتی در موردی نسبت به مورد دیگر را بيان می‌کند.

* **اسم تفضيل مذکور:** بر وزن «أفعَل» ساخته می‌شود.

مثال: أَعْظَمُ، أَتَّلُ، أَصْغَرُ (بزرگ‌تر - سنگین‌تر - کوچک‌تر)

مثال: عَلَى أَصْغَرِ مِنْ أَخِيهِ. (علی از برادرش کوچک‌تر است.)

* **اسم تفضيل مؤنث:** بر وزن «فُعْلَى» ساخته می‌شود.

مثال: عَظِيمٌ، ثَقِيلٌ، صَغِيرٌ (بزرگ‌تر - سنگین‌تر - کوچک‌تر)

مثال: نَحْنُ نَعْيِشُ فِي الْقَرِيَةِ الصَّغِيرِ: ما در روستای کوچک‌تر زندگی می‌کنیم.

نکته ۱: کلماتی که بر وزن «أفعَل» می‌آیند در صورتی اسم تفضيل هستند که بر رنگ و عیب دلالت نکنند.

برخی رنگ‌ها در زبان عربی: «أَحْمَر» (قرمز)، «أَزْرَق» (آبی)، «أَسْوَد» (سیاه)، «أَيَّض» (سفید)، «أَصْفَر» (زرد)، «أَخْضَر» (سبز).

برخی عیب‌ها در زبان عربی: «أَحْمَق» (کم عقل)، «أَبْتَر» (بریده شده)، «أَعْوَج» (کج، خمیده)، «أَعْرَج» (لنگ)، «أَصَمّ» (کر، ناشناوا)، «أَبْكَم» (کر و لال)، «أَخْرَس» (لال)، «أَعْمَى» (کور، نابینا)

مثال‌های فوق همگی بر وزن «أفعَل» هستند اما چون بر رنگ و عیب دلالت دارند، نمی‌توان آن‌ها را اسم تفضيل به شمار آورد.

نکته ۲: گاهی اسم تفضيل (بدون ال) شبيه فعل ماضی باب «إِفْعَال» می‌شود در چنین موردی باید به معنی جمله دقت کنیم.

(اسم تفضيل) ← **مثال:** فَوَادُ أَحْسَنُ الطَّلَابِ: فَوَادُ بهترین دانش‌آموزان است.

(فعل ماضی) ← **مثال:** فَوَادَ أَحْسَنَ بِأَصْدِقَائِهِ: فَوَادَ به دوستانش نیکی کرد.

نکته ۳: هرگاه دو طرف مقایسه مؤنث باشند از «أفعَل» برای بيان برتری استفاده می‌شود.

مثال: زَهْرَاءُ أَصْغَرُ مِنْ مَرِيمَ: زهرا کوچک‌تر از مریم است.

* اسم تفضيل برای مؤنث زمانی بر وزن «فُعْلَى» می‌آید که بخواهیم برای آن اسم مؤنث، صفت بیاوریم.

مثال: جاءَتْ فاطِمَةُ الصَّغِيرِ: (فاطمه کوچک‌تر آمد.)

اسم تفضيل مؤنث

نکته ۴: «أَوْلَ» اسم تفضيل مذکور و مؤنث آن «أُولَى» می‌باشد. (نخستین)

نکته ۵: کلمه «آخر» اسم تفضيل مذکور و مؤنث آن «آخری» است. (دیگری)

* کلمه «آخر» اسم فاعل مذکور است و مؤنث آن «آخرة» است.

مُثَالٌ: الْدُّنْيَا مِزْرَعَةُ الْآخِرَةِ.

اسم فاعل   اسم تفضيل
برای مؤنث   برای مؤنث

نکته ۶: گاهی وزن اسم تفضیل به شرح زیر است؛ کلماتی همچون **أَقْلَ** (کم‌تر، کم‌ترین)، **أَشَدَّ** (شدیدتر، شدیدترین)، **أَحَبَّ** (محبوب‌تر، محبوب‌ترین)، **أَعْلَى** (بلندتر، بلندترین)، **أَعْلَمَ** (گران‌تر، گران‌ترین)، **أَهَمَّ** (مهم‌تر، مهم‌ترین) اسم تفضیل هستند.

نکته ۷: اسم تفضیل، دو معنی «تر» و «ترین» دارد. اما اگر پس از آن «**مِنْ**» (حرف جر به معنای «از») بیاید، به صورت «تر» ترجمه می‌شود. (صفت برتر)

مُثَالٌ: غُرْفَتٍ أَكْبَرُ مِنْ غُرْفَتِكَ: اتاق من از اتاق تو بزرگ‌تر است.

* اگر پس از اسم تفضیل حرف «**مِنْ**» نیاید معمولاً به صورت «ترین» ترجمه می‌شود. (صفت برترین)

مُثَالٌ: أَخْيَ أَحْسَنُ طَبِيبٍ. بِرَادِمْ بِهِترِينْ پِزْشَكَ است.

نکته ۸: جمع اسم تفضیل بر وزن «**أَفْاعِلٌ**» است؛ در عبارت زیر به دو کلمه «الأَرَادِلُ وَ الْأَفَاضِلُ» دقت کنید.

مُثَالٌ: إِذَا مَلَكَ الْأَرَادِلُ هَلَكَ الْأَفَاضِلُ.

جمع مکسر «أَرَادَلُ»   جمع مکسر «أَفَاضَلُ»

نکته ۹: دو اسم «**خَيْرٌ وَ شَرٌّ**» اگر به معنی «بهترین و بدترین» و «بهتر و بدتر» باشند، اسم تفضیل هستند.

مُثَالٌ: أُولئِكَ خَيْرُ النَّاسِ. (آنان بهترین مردم هستند.)

مُثَالٌ: هُمْ شَرُّ الْأَوْلَادِ. (آنها بدترین فرزندان هستند.)

* «خیر و شر» گاهی در معنای «**وَصْفٍ**» هستند؛ نیک، بد

مُثَالٌ: إِفْعَلُوا أَعْمَالَ الْخَيْرِ. (کارهای نیک انجام دهید.)

مُثَالٌ: عَمَلُكَ الشَّرِّ يَضْرُنَا. (کار بد تو به ما آسیب می‌رساند.)

* «خیر و شر» گاهی در معنای «**مَصْدَرٍ**» هستند؛ نیکی، بدی

مُثَالٌ: أَنَا أُحِبُّ الْخَيْرَ. (من نیکی (کردن) را دوست دارم.)

مُثَالٌ: يَا رَبِّ أَبْعِدْنِي مِنَ الشَّرِّ. (پروردگارا مرا از بدی (کردن) دور کن.)

ترجمه «قد»:

* «قد» حرفی است که بر سر فعل ماضی و مضارع می‌آید.

* هرگاه بر سر فعل مضارع باید معنی تقلیل (شاید، به ندرت، گاهی) می‌دهد.

مُثَالٌ: قَدْ يَتُوبُ الْكَافِرُ. (به ندرت کافر توبه می‌کند.)

مضارع

* هرگاه بر سر فعل ماضی باید فعل، معادل ماضی نقلی فارسی ترجمه می‌شود.

مُتَّالٌ: قد اجتَنَبَ الْمُؤْمِنُ مِنَ الْعُجْبِ.

(مؤمن از خودپسندی دوری کرده است.)

ماضی

اسم المكان:

اسم مکان، اسمی است که بر مکان دلالت می‌کند و غالباً دارای سه وزن است:

۱. مفعُل، مانند: مَكْتَبَ (دفتر)

۲. مفعُل، مانند: مَسْجِدَ (محلّ سجده)

۳. مفعَلة، مانند: مَدْرَسَةَ (محلّ درس‌خواندن)

* جمع اسم مکان بر وزن «مفاعِل» می‌آید.

مَنْزِلٌ ← مَنَازِلٍ / مَطْعَمٌ ← مَطَاعِمٍ

 مکان

مُرْبَى
بِزَادَةٍ

■ عِيْنُ الْأَصْحَّ وَ الْأَدْقَ فِي الْجَوابِ لِلْتَرْجِمَةِ أَوِ الْمَفْهُومِ: (۵۰ - ۱)

۱. «أَحَبُّ عِبَادَ اللَّهِ إِلَى اللَّهِ أَنْفَعُهُمْ لِعِبَادَهُ.»:

(۱) محبوب‌ترین بندگان خدا به خدا سودمندترینشان به بندگانش است.

(۲) خداوند بندگانی را دوست دارد که به بندگانش سود می‌رسانند.

(۳) دوست‌داشتنی‌ترین بندگان خدا به خدا سودمندترین به همه بندگان است.

(۴) دوست دارم بندگان خدا را که به بندگانش سودمند هستند.

۲. «هَذِهِ النَّمَاضِجُ التَّرْبُوِيَّةُ فِي الْمُجَمِّعِ تُسَبِّبُ اهْتِدَاءَ الشَّبَابِ.»:

(۱) این نمونه‌های تربیتی در جامعه ما هدایت جوانان را نیز سبب خواهد شد.

(۲) این نمونه‌های تربیتی در جامعه باعث هدایت جوانان می‌شود.

(۳) این‌ها نمونه‌هایی تربیتی در جامعه‌اند که باعث ارشاد جوانان شده‌اند.

(۴) این الگوها در جامعه تربیت شده‌اند تا باعث هدایت جوانان باشند.

۳. عِيْنُ الْخَطَأِ:

(۱) يَحِرصُ الْوَالَّدَانِ عَلَى أَنْ يُقْدِمَا إِلَى الْمُجَمِّعِ أَوْلَادًا فِي أَحْسَنِ حَالٍ: پدر و مادر اهتمام می‌ورزند بر این‌که به جامعه فرزندانی را در بهترین حال تقديم کنند.

(۲) إِنَّهُ صَدِيقَكَ عَنِ الْمُنْكَرِاتِ وَالْإِقْرَابِ مِنَ الْمَشْيِ الْمَرْحِ: دوست را از زشتی‌ها و نزدیکی به راه رفتن با تکیه باز بدار.

(۳) عَلَيْنَا أَنْ نَكُونَ مُشْتَاقِينَ فِي غَزْمِ الْأَمْوَرِ وَالْأَعْمَالِ الصَّالِحَةِ: ما باید در کارهای مهم و کارهای شایسته مشتاق باشیم.

(۴) كَانَ الْأَسْتَاذُ يُقْدِمُ لِلشَّبَابِ مَوَاعِظَ غَالِيَّةً وَ قِيمَةً فِي حَدِيثِهِ: استاد به جوانان پندی با ارزش در سخنان خود تقديم کرده بود.

۴. «عَلَيْنَا بِالْإِقْتَصَادِ فِي إِسْتَهْلَاكِ الْمَاءِ وَالْكَهْرِبَاءِ فِي كُلِّ السَّنَةِ خَاصَّةً فِي فَصْلِ الصَّيفِ.»:

(۱) ما باید در مصرف آب و برق در تمام سال به ویژه در فصل تابستان صرفه‌جویی کنیم.

(۲) بر ما واجب است که در تمام سال به ویژه در فصل گرم تابستان در مصرف آب و برق صرفه‌جو باشیم.

(۳) بر ماست به صرفه‌جویی کردن در استفاده از آب و گاز در هر سال به ویژه این‌که در فصل تابستان باشد.

(۴) ما باید در مصرف آب و برق در همه سال‌ها مخصوصاً در فصل تابستان میانه‌رو باشیم.

بیکران

۵. «يَوْمَ كَفَرَ الْقُرْآنُ أَنَّ مِنْ واجِبِنَا السعْيُ فِي سَبِيلِ الْإِسْلَامِ الصَّحِيحَةِ مِنَ النَّعْمِ الْإِلَهِيَّةِ لِلسَّيِّرِ نَحْوَ الْكَمالِ!»: (سراسی ۸۷)

(۱) قرآن به ما تأکید می‌کند که از وظایف ما سعی و کوشش در راه‌های استفاده از موهبت‌های الهی و تحرک به سمت کمال می‌باشد!

(۲) در قرآن تأکید می‌شود که سعی و کوشش در راه استفاده صحیح از نعمت‌های الهی برای حرکت به سوی کمال بر ما لازم است!

(۳) تأکید قرآن این است که بر ما لازم است که در راه کاربرد صحیح نعمت‌های الهی و تحرک به سمت رشد و کمال سعی کنیم!

(۴) در قرآن تأکید شده است که از واجبات ما تلاش در مسیر کاربرد صحیح از نعمت‌های الهی و حرکت به سوی کمال می‌باشد.

۶. «لِلَّا يَأْمُرُ الْمَاطِرَةُ ظَاهِرَةٌ جَمِيلَةٌ تَتَكَوَّنُ مِنَ الْأَلْوَانِ الْمُخْتَلِفَةِ تَجْعَلُ السَّمَاءَ خَلَابَةً!»: (سراسی ۸۷)

(۱) پدیده‌ای زیبا در روزهای بارانی در آسمان وجود دارد با رنگ‌هایی متنوع و آسمانی دیدنی و دلربا!

(۲) روزهای بارانی پدیده‌ای زیبا دارد که از رنگ‌های مختلف که آسمان را دلربا می‌کند، تشکیل می‌شود!

(۳) روزهای بارانی پدیده‌ای زیبا از رنگ‌های متفاوت تشکیل می‌دهد و آسمان را زیبا می‌سازد و چشم‌ربا!

(۴) پدیده‌ای زیبا برای روزهای بارانی است که آسمان به سبب آن دلربا شده و رنگ‌های مختلفی به وجود می‌آورد!

۷. «عَلَيْنَا أَنْ نَسْعِي لِلإِسْتِفَادَةِ مِنَ النَّعْمِ الْإِلَهِيَّةِ فِي طَرِيقِ حِرْكَتِنَا نَحْوَ الْكَمالِ!»: (سراسی ۸۷)

(۱) بر ماست که برای استفاده از نعم الهی و رسیدن به کمال و رشد سعی و تلاش کنیم!

(۲) ما باید برای استفاده از نعمت‌های الهی در راه حرکتمان به سوی کمال سعی و تلاش کنیم!

(۳) ما برای بهره‌مندی از موهابت‌های الهی در طریق حرکت به سوی سعادت و کمال خویش باید کوشش کنیم!

(۴) بر ما لازم است که جهت بهره‌وری از نعمت خدایی در حرکت خویش به سمت رشد و کمال سعی کنیم!

۸. «كَانَ الْبَاحِثُونَ الْمُسْلِمُونَ يَهَاجِرُونَ إِلَى التَّقَاطِ الْبَعِيدَةِ مِنَ الْأَرْضِ لِاكتِشافِ أَسْرَارِ الْكَوْنِ.»: (سراسی ۸۷)

(۱) پژوهشگران اسلامی به مناطق دوردستی از زمین برای کشف راز هستی سفر کرده‌اند.

(۲) محققان مسلمان برای کشف اسرار هستی به نقاط دوردست زمین مهاجرت می‌کردند.

(۳) جستجوگران اسلامی به اقصی نقاط زمین برای به دست آوردن رازهای جهان مسافت کرده بودند.

(۴) تحقیقگران مسلمان بودند که به مناطق دوردست زمین برای اکتشاف اسرار دنیا مهاجرت نمودند.

۹. عَيْنُ الْخَطَا: (سراسی ۸۹)

(۱) الظُّلْمُ عَلَى الْضَّعِيفِ أَقْبَحُ الظُّلْمِ، وَهَذَا الْعَمَلُ مَذْمُومٌ؛ ظُلْمٌ بِرٌّ ضَعِيفٌ، زَشتَرِينَ ظُلْمٌ اسْتَ وَ اِنْ كَارِ نَاضِنَدَ اسْتَ!

(۲) الزَّاهِدُونَ يَجْتَبِيُونَ الْخَطَائِفَاتِ، وَهُؤُلَاءِ مَحْبُوبُونَ عِنْدَ اللَّهِ؛ زَاهِدانَ از خطاهای دوری می‌کنند، و این‌ها پیش خدا محبوبند!

(۳) النَّاسُ يَذْنُبُونَ وَ قَلِيلٌ مِنْ هُؤُلَاءِ الْمُذَنبِينَ يَتُوبُونَ؛ مردم گناه می‌کنند و عده کمی از این‌ها گناهکارانی هستند که توبه می‌کنند!

(۴) يَعْدُ العَابِدُونَ اللَّهَ فِي الْلَّيْلِ الْمُظْلَمِ وَهَذَا الْلَّيْلُ كَسْتِرٌ لَهُمْ؛ عابدان خدا را در شب تاریک عبادت می‌کنند و این شب مانند پوششی برای آن‌هاست!

(سراسری ۸۷)

۱۰. عین الصحيح:

(۱) فی مَدْرِسَتِنَا تَخَصُّصٌ ثَلَاثُ جَلَسَاتٍ بِتَعْلِيمِ الْلُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ: در مدرسه ما هشت جلسه به آموزش زبان عربی اختصاص یافته است.

(۲) فَازَ تَلَمِيذَانِ اثْنَانِ مِنْ بَيْنِ سَتَّ طَلَابٍ فِي مُسَابِقَةِ حِفْظِ الْقُرْآنِ: از میان شش دانش آموز شرکت کننده در مسابقه حفظ قرآن دو مین نفر برنده شد.

(۳) دُعَيْتُ لِلْحُضُورِ فِي حَفْلَةٍ عَظِيمَةٍ سَتَّعَقِدُ بَعْدَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ: برای حضور در جشن بزرگی که سه روز دیگر برگزار خواهد شد دعوت شدم.

(۴) صَبَّاحَ الْيَوْمِ كَانَ تِسْعَةُ طَلَابٍ يَنْتَظِرُونَ زِيَارَةً أَحَدِ أَصْدِقَائِيْ: صبح امروز، هفت دانش آموز منتظر دیدن یکی از دوستان خود بودند.

(۱۱). «قد أثبتت الاكتشافات الحديثة أنَّ كُلَّاً مِنَ الْأَلْوَانِ يَخْفَى فِي أَعْمَاقِ الْبَحْرِ، يُسَبِّبُ جُزءًا مِنْ ظلمتِه!»:

(۱) كشفیات تازه ثبت کردند که همه رنگ‌های پنهان، علی‌برای تاریکی در اعمق دریاها می‌باشد!

(۲) در كشف‌های تازه ثابت شده است که هر رنگ مخفی در عمق دریا، سبب قسمتی از تاریکی آن می‌شود!

(۳) اكتشافات جدید ثابت کرده است که هریک از رنگ‌ها که در اعمق دریا پنهان می‌گردد، قسمتی از تاریکی آن را سبب می‌شود!

(۴) در اكتشاف‌های جدید ثابت شده است که همه رنگ‌ها که در اعمق دریا مخفی شده است باعث جزئی از ظلمت دریا می‌گردند!

(۱۲). «يَرَى الْكَافِرُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَنَّ أَعْمَالَهُ السَّيِّئَةَ تَشَهَّدُ عَلَيْهِ، وَلَا يُبَدِّلَ مِنْ ذَلِكِ!»:

(۱) انسان کافر روز قیامت را در حالی که اعمال بدش علیه او شهادت می‌دهند، خواهد دید، و راه فراری هم ندارد!

(۲) کافر روز قیامت را می‌بیند که کارهای بد او بر ضدّ وی شاهد هستند، و هیچ راه چاره‌ای برای او نیست!

(۳) انسان کافر روز قیامت را می‌بیند که اعمال بد گواه او شده است، و راه گریزی هم از آن ندارد!

(۴) کافر روز قیامت می‌بیند که اعمال بدش علیه او شهادت می‌دهند، و چاره‌ای هم از آن نیست!

(۱۳). «بعضُ الْمَوَادِ الْغَذَائِيَّةِ مُؤَثِّرٌ فِي ازْدِيَادِ قُدرَةِ التَّعْلُمِ بِسَبِيلِ مِيزَاتِهَا الْخَاصَّةِ!»:

(۱) بعضی مواد غذایی در افزایش نیروی آموزش بهدلیل بر جستگی ویژه‌ای که دارند مؤثر می‌باشدند!

(۲) برخی مواد غذایی به‌سبب ویژگی مخصوص به خود در رشد قدرت یادگیری مؤثر واقع می‌شوند!

(۳) بعضی مواد غذایی به‌سبب ویژگی‌های خاص خود در افزایش قدرت یادگیری مؤثر می‌باشند!

(۴) برخی مواد غذایی در بالا بردن نیروی آموزش به علت خصوصیت ویژه آن مؤثر واقع می‌شوند!

(۱۴). «إِنَّ هَنَاكَ مَفَاهِيمَ بَسيِطَةً فِي الْقُرْآنِ نُدْرُكُهَا وَلَكِنَ لَانَقْدِرُ أَنْ نَصِفَهَا!»:

(۱) مفاهیم ساده‌ای که در قرآن است قابل فهم برای ما می‌باشدند ولی قابل وصف نیستند!

(۲) در قرآن مفاهیم ساده‌ای وجود دارد که درکش می‌کنیم ولی قادر به توصیف نیستیم!

(۳) ما مفاهیم ساده‌ای را که در قرآن است هر چند درک می‌کنیم ولی قادر نیستیم آنها را وصف کنیم!

(۴) قرآن مفاهیمی دارد که هر چند ساده است و قادر به فهم آن هستیم اما برای ما قابل وصف نیستند!

(سیاسی ۹۰)

۱۵. «الْأَفْضُلُ لِطَالِبٍ أَنْ يَتَخَبَّبَ فَرْعَهُ الْجَامِعِيَّ بِدَقَّةٍ حَتَّى لَا يَنْدَمَ فِي الْمُسْتَقْبِلِ!»:

(۱) دانش آموز باید رشته دانشگاهی خود را با دقّت انتخاب کند که بعداً پیشمان نشود!

(۲) دانش آموز خوب، رشته دانشگاهی خود را دقیق انتخاب می کند که در آینده دچار پیشمانی نشود!

(۳) بهتر برای دانش آموز این است که رشته دانشگاهی خود را با دقّت انتخاب کند تا در آینده پیشمان نشود!

(۴) برای هر دانش آموزی بهتر این است که رشته دانشگاهی خود را دقیقاً انتخاب نماید تا بعداً دچار پیشمانی نشود!

(سیاسی ۹۰)

۱۶. «يَحِاسِبُ اللَّهُ الْخَلْقَ عَلَى كَثْرِتِهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، كَمَا يَرْزُقُهُمْ عَلَى كَثْرِتِهِمْ فِي الدُّنْيَا!»:

(۱) روز قیامت حسابرس همه مردم خداوند می باشد، به گونه ای که در دنیا همه آنها را روزی عطا می کند!

(۲) روز قیامت خداوند به حسابرسی اکثریت خلق می پردازد، همچنان که اکثریت آنها را در دنیا روزی عطا می کند!

(۳) خداوند به حساب مردم در روز قیامت می رسد، هر چند تعدادشان کثیر است، چنان که در دنیا نیز با توجه به کترشان به آنها روزی داده می شود!

(۴) خداوند مردم را با وجود بسیار بودن تعداد آنها، روز قیامت محاسبه می کند، همان طور که آنها را با وجود بسیار بودن تعدادشان، در دنیا روزی می دهد!

(سیاسی ۹۰)

۱۷. «شَرَعْتُ بِأَنَّ الشَّيْطَانَ يُقْهِقِهُ وَ يَسْخُرُ مِنِّي عِنْدَ عَصِيَانِي رَبِّي!»:

(۱) گویی شیطان قهقهه می زد و مرا مسخره می کرد زمانی که پروردگارم را نافرمانی کردم!

(۲) هنگام نافرمانی از پروردگارم احساس کردم که شیطان قهقهه می زند و مرا مسخره می کند!

(۳) هرگاه بر پروردگارم عصیان می کنم احساس می کنم مورد تمسخر و قهقهه شیطان واقع شده ام!

(۴) احساس کردم گویی این قهقهه شیطان است که هنگام عصیان من بر پروردگارم مرا مسخره می کند!

(سیاسی ۹۰)

۱۸. «أَخَذْتُنِي الدَّهْشَةُ عِنْدَمَا شَاهَدْتُ اجْتِهَادَ زَمِيلَاتِي فِي أَدَاءِ وَاجْبَاتِهِنَّ أَكْثَرُهُنَّ غَيْرَهُنَّ!»:

(۱) آن گاه که تلاش دوستان خود را که پیش از دیگران در ادای وظایف خویش می کوشیدند می بینم در شکفت می شوم!

(۲) وقتی سعی رفقایم را بیش تر دیدم که در انجام دادن وظایفشان تلاش می کنند، تعجب و حیرت مرا فرا گرفت!

(۳) آن گاه که فعالیت همکلاسی هایم را در انجام تکالیف بیش تر از سایرین دیدم سخت حیرت کردم!

(۴) وقتی تلاش همکلاسی هایم را در انجام تکالیفشان بیش از دیگران دیدم حیرت مرا فرا گرفت!

(سیاسی ۹۰)

۱۹. «إِنَّا مُكَلَّفُونَ بِالانتِفَاعِ مِنَ الطَّيِّبَاتِ الَّتِي خُلِقَتْ لَنَا فِي حَيَاةِنَا، لَأَنَّهَا تَضْمِنُ سَلَامَةً أَرْوَاحِنَا وَ أَبْدَانِنَا!»:

(۱) ما به استفاده از پاکیزه هایی که برای ما در زندگی مان آفریده شده است، مکلف شده ایم، زیرا آنها سلامت روحها و بدن های ما را تضمین می کنند!

(۲) ما به بهره بردن از روزی های پاکی که برای ما به وجود آمده است، مکلف هستیم، زیرا که سلامت روان و جسمان را تضمین می کنند!

(۳) ما مکلف به بهره مند شدن از روزی های پاکی شده ایم که خداوند برای ما خلق کرده، تا در زندگانی سلامتی روانها و بدن هایمان را تضمین کنند!

(۴) ما مکلف هستیم که از پاکیزه هایی که آفریده شده اند در زندگی استفاده کنیم، چه سلامت روح و بدن را تضمین می کنند!

(سراسری ۹۰)

۲۰. عین الخطأ:

- (۱) الناسُ بعْضُهُم يَطْمِئِنُ قلْبُهُمْ عَنْ طَرِيقِ الْعِلْمِ فَقْطُهُ؛ گاهی مردم فقط از راه علم، قلبشان اطمینان می‌یابد، و القرآن يَتَّخِذُ أَسْلُوبًا خاصًا لِدُعَوَةِ هُؤُلَاءِ النَّاسِ؛ وَ قُرْآنٌ برای دعوت این مردم روش خاصی به کار می‌گیرد،
- (۲) هذا الأسلوبُ يتَّكئُ على البراهينِ والأدلة العلميةِ؛ این روش بر برهان‌ها و دلایل علمی تکیه دارد،
- (۳) وَ بِهَذِهِ الآيَاتِ الْعِلْمِيَّةِ تَطْمِئِنُ قلْبُهُمْ تَمَامًا؛ وَ با این آیات علمی قلب‌هایشان کاملاً اطمینان می‌یابد!

(سراسری ۹۵)

۲۱. «الشَّبَابُ الَّذِينَ يَعِيشُونَ فِي وَفُورِ النَّعْمَةِ يَقْفَوْنَ فِي وَجْهِ الْمَصَاعِبِ أَقْلَى مِنِ السَّائِرِينَ»:

- (۱) از جوانان آنان که در برابر دشواری کمتر از سایرین ایستادگی می‌کنند، در فراوانی نعمت زندگی کرده‌اند.
- (۲) جوانان همان کسانی‌اند که در وفور نعمت به‌سر برده و کمتر از سایرین در برابر سختی مقاومت کرده‌اند.
- (۳) از جوانان کسانی که در فراوانی نعمت زندگی می‌کنند مقابل دشواری‌ها کمتر از دیگران می‌ایستند.
- (۴) جوانانی که در وفور نعمت زندگی می‌کنند در برابر سختی‌ها کمتر از دیگران ایستادگی می‌کنند.

(سراسری ۹۱)

۲۲. «كَلْمَةُ خَيْرٍ تُفَيِّدُ، أَفْضَلُ مِنْ كِتَابٍ لَا فَائِدَةَ لَهُ»:

- (۱) کلمه خوب پرفایده، بهتر از آن کتابی است که فایده‌ای به کسی نرساند!
- (۲) سخن نیکی که تو از آن بهره ببری، برتر است از کتابی که هیچ فایده‌ای نرساند!
- (۳) یک کلمه خوب که مفید باشد، بهتر از کتابی است که هیچ فایده‌ای نداشته باشد!
- (۴) یک سخن نیک که فایده‌ای برساند، بهتر از آن کتابی است که فایده‌ای در آن نباشد!

(سراسری ۸۸ با تغییر)

۲۳. «أَفْضَلُ النَّاسِ مَنْ يَقُومُ بِتَأْدِيبِ نَفْسِهِ قَبْلَ تَأْدِيبِ غَيْرِهِ»:

- (۱) بهترین مردم آن کسی است که خود را قبل از دیگران تأدیب کند!
- (۲) بلندمرتبه‌ترین مردم کسی است که قبل از دیگری به تأدیب خود پردازد!
- (۳) فاضل‌ترین مردم آن کسی است که ادب کردن نفس خویش را بر دیگران ترجیح دهد!
- (۴) برترین مردم کسی است که قبل از تأدیب دیگری به ادب کردن خود پردازد!

۲۴. عین الصَّحِيحَ:

- (۱) أَغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ ← صدایت را پایین بیاور.
- (۲) لَا تُتَصَرَّرْ خَدِيْكَ لِلنَّاسِ ← با ناراحتی رویت را از مردم برنگردان.
- (۳) هَمَّ الصَّلَاةِ لِذَكْرِي ← نماز را به خاطر یاد برپا می‌کنی.
- (۴) إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتَ لَصَوْتِ الْحَمِيرِ ← همانا زشت‌ترین صدا، صدای خَرَ است.

۲۵. عین الصَّحِيحَ عن ترجمة الكلمات المعينة:

- (۱) الإهتمام بالرياضة يُساعدُ على صحة الجسم. ← هنر
 (۲) إِقْصِدُ فِي مَعَاشِكَ يَا أَخِي. ← فروتنی کن

- (۱) هَذَا نَمْوذَجٌ جَدِيدٌ فِي تَعْلُمِ الْعِلْمِ. ← نمونه‌ای
 (۲) إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ. ← فخرفروش

۲۶. عین الخطأ عن ترجمة الكلمات المعينة:

- (۱) كُتُبُ أَحْرَصَتْ عَلَى إِقْامَةِ الْأُمُورِ الْعَظِيمَةِ. ← اهتمام می ورزیدم
 (۲) الغيبةُ من أَقْبَحِ الْأَعْمَالِ فَعَلَيْنَا بِالإِجْتِنَابِ عَنْهَا ← زشت‌ترین

- (۱) هَذَا رَجُلٌ نَاهٍ عَنِ الْمُنْكَرَاتِ ← بازدارنده
 (۲) الْفَنُونُ النَّافِعَةُ سَاعَدَتْنِي فِي الْمَعَاشِ ← هنمندان

٣٨. «وَ لَا أُسْخَطَ الشَّيْطَانَ بِمِثْلِ الصَّمَتِ»: «وَ اهْرِيمَنْ رَا يَا [چیزی] همانند ..... خشمگین نکرد.»:

- (١) سخن   (٢) خاموشی   (٣) بدخلقی   (٤) عبادت

٣٩. «وَ لَا عَوِيقَ الْأَحْمَقُ بِمِثْلِ السُّكُوتِ عَنْهُ»: «وَ نَادَانْ با [چیزی] همانند دم فرو بستن در برابرش ..... .»

- (١) کیفر نشد   (٢) عذاب نکشید   (٣) کیفر نمی شود   (٤) عذاب نمی کشد

٤٠. عَيْنُ الْخَطَأِ عن توضیح الكلمات التالية:

(١) الخَدُ → قسمٌ من صفة الوجه.

(٢) المُنْكَر ← العملُ السَّيِّءُ وَ القَبِيحُ.

(٣) حِمَار ← حَيَوانٌ يُسْتَخدَمُ لِلْحَمْلِ وَ الرَّكْوبِ.

٤١. ما هو المناسب للفراغين حسب الترجمة؟ «أَحَبُّ عَبَادِ اللَّهِ إِلَى اللَّهِ أَنْفَقُهُمْ لِعِبَادِهِ».

«..... آنها نسبت به بندگانش است.»

(١) محبوبیت - سودمند

(٢) محبوب ترین - سودمندترین

(٣) محبوب تر - سودمندتر

٤٢. کم خطأ جاء في الترجمة؟ «صَارَ مَبْلُغُ هَذِهِ الْفَسَاتِينَ مَئِيْنِ وَ ثَلَاثِيْنَ أَلْفَ تَوْمَانٍ» «قيمت این پیراهن‌ها صد و سی هزار تومان می‌شود.»

- (١) ثلاثة   (٢) اثنان   (٣) أربعة   (٤) واحد

٤٣. اجعل العدد المناسب حسب الترجمة:

«عَشْرُونَ نَاقِصٌ وَاحِدٌ يُساوِي ..... .»

«بیست منهای یک مساوی است با نوزده.»

(١) عشرة   (٢) أحد عشر   (٣) تسعة عشر   (٤) سبعة عشر

٤٤. عَيْنُ الْكَلْمَةِ الْمُنَاسِبَةِ لِلْفَرَاغِ حَسْبُ التَّرْجِمَةِ:

«سِتَّةُ وَ سَبْعَوْنَ ..... أَحَدَ عَشَرٍ يُساوِي سَبْعَةً وَ ثَمَانِيْنَ.»

«هفتاد و شش ..... یازده مساوی است با هشتاد و هفت.»

- (١) زائد   (٢) ناقص   (٣) تقسيم على   (٤) في

٤٥. عَيْنُ الْمَنَاسِبَ لِلْفَرَاغِ حَسْبُ التَّرْجِمَةِ: «أَنَا أَحِبُّ ..... الْلُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ». «من یاد گرفتن زبان عربی را دوست دارم.»

- (١) تعليم   (٢) تعلم   (٣) علم   (٤) في

٤٦. عَيْنُ الْخَطَأِ في الترجمة:

(١) يا أسماع الساميین: ای شنوواترین شنوندگان

(٢) يا علام الغیوب: ای بسیار داننده غیب‌ها

(٣) يا من یحب المحسنين: ای کسی که نیکوکاران را دوست دارد.

٤٧. عِينُ الصَّحِيحِ عَنْ ترجمةِ الْكَلِمَاتِ الْمُعْنَيَّةِ عَلَى حُسْبِ التَّرْتِيبِ:

«فِي ذَلِكَ الْمَتَجَرِ سَرَاوِيلُ أَفْضَلُ، تَفَضَّلُوا أَنْظُرُوا وَ يَخْتَلِفُ سِعْرُهَا حَسْبَ النَّوْعِيَّةِ.»

(٢) بهترین - مغازه - نگاه کردن - جنس - دامن ها

(١) بازار - شلوار - ارزان تر - بفرمایید - جنس ها

(٤) دکان - پیراهن ها - بهترین - بیبینید - کیفیت

(٣) مغازه - شلوارها - بهتر - نگاه کنید - جنس

٤٨. عِينُ جَوابًا جَاءَ فِيهِ ثَلَاثَةُ أَخْطَاءُ فِي التَّرْجِمَةِ:

(١) هذا القميصُ الأصفرُ أغلى من ذلك السرّوال الأسود: این پیراهن آبی از آن شلوار سفید ارزان تر است.

(٢) أعطِنِي من فضلك خمسةً أمتارٍ من الحريرِ الأخضر: لطفاً به من ينج متراً از حریر زرد بدہ.

(٣) ليس شيءً أُنقَلَ فِي المِيزَانِ مِنَ الْخَلْقِ الْحَسَنِ: در ترازو چیزی بالازش ترا از اخلاق نیکویمان نیست.

(٤) عَلِمْنِي الْمُرْشِدُ أَنْ لَا يَنْكِسْ قَلْبَ أَحَدٍ فِي الْحَيَاةِ: راهنما از من خواست که قلب کسی را در زندگی ام نشکنم.

٤٩. وَجَادُهُمْ بِالْتَّى هِيَ أَحْسَنُ عِينُ الصَّحِيحِ فِي الْمَفْهُومِ:

(٢) جواب های، هوئه.

(١) ظلم کردن عاقبت نداره.

(٤) آتش با آتش خاموش نشود.

(٣) به در می گم دیوار تو گوش کن.

٥٠. عِينُ الصَّحِيحِ فِي الْمَفْهُومِ: «رَبَّ سَكُوتٍ أَبْلَغُ مِنَ الْكَلَامِ.»

(١) هر سخن جایی و هر نکته مکانی دارد.

(٤) زبان سرخ سرسیز می دهد بر باد.

(٣) سکوت علامت رضاست.

■■■ اِقْرَأُ النَّصَّ التَّالِي بِدِقَّةٍ ثُمَّ أَجْبُ عَنِ الْأَسْئَلَةِ بِمَا يَنْسَابُ النَّصَّ: (٥١ - ٥٦)

(سَاسِيٌّ ٧٩ بِالْدَّكِ تَفْسِيرِ)

كُلُّ وَاحِدٍ مِنَ الْأَيْنَسِيِّ فَضْلَ الْوَالِدِينِ، فَتَعْلِيمُنَا وَ رَاحِتُنَا وَ رِعَايَتُنَا كُلُّهَا خَدْمَاتٌ وَ تَضْحِيَاتٌ (فَدَاكَارِيَّهَا) يُقْدِمُهَا الْوَالِدَانِ لِسَعَادَةِ أَوْلَادِهِمْ. وَ بِهَذَا السَّبِيلِ أوصَانَا الْقُرْآنُ الْكَرِيمُ بِالْإِحْسَانِ إِلَى الْوَالِدَيْنِ وَ الطَّاعَةِ لَهُمَا، فَلَا نَرْفَعُ صَوْتَنَا عَلَيْهِمَا وَ لَا يَخْرُجُ مِنْ فَمِنَا كَلَامٌ يَدْلُلُ عَلَى سُوءِ الْأَدْبِ بَلْ نَخْضُعُ لَهُمَا وَ نَسْعَى فِي اِكْتَسَابِ رِضَى الْوَالِدَيْنِ. وَ الْأَبْنَاءُ الْمَحْبُوبُونُ هُمُ الَّذِينَ يَأْخُذُونَ نَصَائِحَ الْوَالِدَيْنِ وَ يُطِيعُونَ أَوْمَرَهُمَا لِيَفْوزُوا بِالنَّجَاحِ وَ بِحُبِّ النَّاسِ.

بِكْرَانِ

بِرِّي
بِرِّي
بِرِّي

٥١. عِينُ الْخَطَأِ لِلْفَرَاغِ: «الْوَلَدُ الْمَحْبُوبُ هُوَ الَّذِي ..... .»

(١) لَا يَتَكَلَّمُ أَمَامَ وَالِدَيْهِ. (٢) لَا يَرْفَعُ صَوْتَهُ عَلَيْهِمَا. (٣) يَأْخُذُ نَصِيحةَ الْوَالِدَيْنِ. (٤) يُطِيعُ أَوْمَرَ وَالِدَيْهِ.

٥٢. بِمَاذَا يُوصِّنَا الْقُرْآنُ إِلَى الْوَالِدَيْنِ؟: «يُؤْصِنَا ..... .»

(١) بِالْقِيَامِ وَ الصَّيَامِ. (٢) بِالصَّلَاةِ وَ الزَّكَارِ. (٣) بِالنَّجَاحِ وَ حُبِّ النَّاسِ. (٤) بِالْإِحْسَانِ وَ الطَّاعَةِ.

(١) بِالْقِيَامِ وَ الصَّيَامِ. (٢) بِالصَّلَاةِ وَ الزَّكَارِ.

٥٣. لِمَاذَا يُقْدِمُ الْوَالِدَانِ الْخَدْمَاتِ وَ التَّضْحِيَاتِ لِلْأَوْلَادِ؟

(١) لِرَاحِتِهِمْ وَ سَعَادَتِهِمْ. (٢) لِإِطْاعَتِهِمْ وَ اِكْتَسَابِ رِضَاهُمْ.

(٣) لِلْخَوْفِ مِنْهُمْ وَ الطَّمَعِ فِيهِمْ. (٤) لِلْفَوزِ بِالنَّجَاحِ وَ حُبِّ الْنَّاسِ.